

U s n e s e n í

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Ježíkové a soudců JUDr. Zdeňky Šindelářové a JUDr. Ivana Šišmy v právní věci navrhovatelů **a) Compas Capital Consult s.r.o.**, se sídlem Frýdek-Místek, Frýdlantská 1237, PSČ 738 01, IČ 62301730, zastoupeného Mgr. Bohdanou Šocovou, advokátkou se sídlem Olomouc, Palackého 641/11, PSČ 779 00, **b) Město Otrokovice**, se sídlem Otrokovice, nám. 3. května 1340, PSČ 765 23, IČ 00284301, zastoupeného JUDr. Ing. Pavlem Schreiberem, advokátem se sídlem Brno, Jakubská 1, PSČ 602 00, za účasti obchodní společnosti **Vodovody a kanalizace Zlín, a.s.**, se sídlem Zlín, třída Tomáše Bati 383, PSČ 760 49, IČ 49454561, zastoupené JUDr. Petrem Tomanem, advokátem se sídlem Praha 2, Trojanova 12, 120 00 Praha 2, o neplatnost usnesení valné hromady společnosti konané dne 28.8.2002, k odvolání obou navrhovatelů proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19.12.2011, č.j. 50 Cm 212/2002, 50 Cm 214/2002-1106,

t a k t o :

- I. Usnesení krajského soudu se v části odstavce I. výroku **m ě n í** takto:

Usnesení valné hromady společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s., konané dne 28.8.2002, kterými valná hromada schválila rozdělení částky 978.000 Kč ze zisku mezi členy představenstva a dozorčí rady, odvolala člena představenstva

Ing. Pavla Studeníka, zvolila členy představenstva Ing. Josefa Švermu a Ing. Pavla Svobodu a odvolala člena dozorčí rady Zdeňka Blanaře, jsou neplatná.

II. Ve zbývajících napadené části se unesení krajského soudu **potvrzuje**.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

IV. Navrhovatelé a) a b) a společnost Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. jsou povinni zaplatit rovným dílem náhradu nákladů řízení České republiky v částce 1.910,30 Kč do ří dnů od právní moci usnesení.

O d ů v o d n ě n í

Usnesením krajského soudu byl zamítnut návrh navrhovatelů na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. (dále jen společnosti) konané dne 28. 8.2002. Oběma navrhovatelům bylo uloženo zaplatit společnosti náhradu nákladů řízení a nákladů vzniklých státu, a to rovným dílem. Krajský soud vyšel z toho, že navrhovatelé se domáhali zrušení všech usnesení valné hromady konané dne 28.8.2002 s tím, že hlavním důvodem pro vyslovení neplatnosti přijatých usnesení bylo to, že usnesení byla přijata hlasy akcionářů, kteří nemohli vykonávat hlasovací práva pro nesplnění povinnosti učinit nabídku převzetí ve smyslu ustanovení § 183 písm. b) ObchZ. Po obsáhlém dokazování krajský soud uzavřel, že Statutárnímú městu Zlín povinnost učinit nabídku převzetí nevznikla a tento svůj záměr krajský soud podrobně odůvodnil.

Proti tomuto usnesení podali oba navrhovatelé včas odvolání.

Odvolání navrhovatele a) lze shrnout do tří bodů: 1) že došlo k jednání ve shodě dle ust. § 66b odst. 1 ObchZ a nebyla splněna povinnost nabídky převzetí ve smyslu ust. § 183b ObchZ, 2) že neplatně bylo rozhodnuto o rozdělení zisku, když bylo rozhodnuto pouze o výplatě tantiém nikoliv dividend ve smyslu ust. § 178 odst. 1 ObchZ a 3) že smlouvy o smlouvách budoucích jsou neplatné pro absenci řádně sjednané ceny. Pokud se týká neplatnosti smluv o smlouvách budoucích, poukazoval odvolatel na to, že podle § 39 odst. 2 zákona o obcích se cena sjednává zpravidla ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá, nejde-li o cenu regulovanou státem, přičemž odchylka od ceny obvyklé musí být zvýhodněna. To znamená, že cena za prodej majetku musí být podložena znaleckým posudkem nebo jiným vhodným způsobem, například srovnáním nabídek více zájemcům. Smlouvy o smlouvách

budoucích takto podloženy nebyly. Například prodej akcií města Zlína byl realizován za částku 160 Kč za akcii, ačkoliv město Otrokovice nabídlo 200 Kč za akcii. Odchylka nebyla nijak zdůvodněna. Navíc předložený znalecký posudek č. 74/2002 k datu 30.6.2002 stanovil cenu akcie částkou 706 Kč.

Navrhovatel b) shrnul své odvolání zhruba do šesti či sedmi bodů: 1) Namítal obcházení zákona a stanov a jednání v rozporu se zákonem o obcích. 2) Namítal prodlení se splněním povinností povinné nabídky převzetí. 3) Namítal prodlení osob jednajících ve shodě s plněním oznamovací povinnosti. 4) Zneužití většiny podle § 56a odst. 1 ObchZ. 5) Uváděl okruh dalších důvodů nesprávného rozhodnutí krajského soudu, tj. jednání Mgr. Roberta Pergla na valné hromadě bez toho, že by návrh, o kterém se hlasovalo, potvrdilo zastupitelstvo podle § 84 odst. 2 písm. f) zákona o obcích, to, že delegát města hlasoval na hlasovacím lístku 4 odlišně od subdelegovaných zástupců, že bylo hlasováno o výplatě tantiém, aniž by současně byla schválena výplata zisku, o rozdělení zisku bylo hlasováno po 30.6.2002 a souhrnně namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí krajského soudu pro jeho vnitřní rozpornost, a proto, že se s některými důvody či provedenými důkazy krajský soud nevypořádal. Namítal i to, že soud neprovedl všechny jím navržené důkazy.

Společnost Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. navrhla potvrzení usnesení krajského soudu jako věcně správného. Tvrdila, že Česká spořitelna, a.s. při transakci jednala jako obchodník s cennými papíry a změny řádně oznámila v rámci oznamovací povinnosti. Poukazovala na to, že jediným cílem Statutárního města Zlín a ostatních obcí byl prodej akcií ve společnosti. Z toho nelze dovodit nekalý cíl.

Vrchní soud o podaných odvoláních rozhodl usnesením ze dne 21.9.2012, č.j. 5 Cmo 109/2012-1235 tak, že změnil usnesení krajského soudu v odstavci I. výroku a vyslovil neplatnost usnesení mimořádné valné hromady přijatých k bodům 3, 4, 5 a 6 programu, tj. usnesení o schválení roční účetní závěrky za rok 2001, o schválení návrhu na rozdělení zisku, o odvolání a volbě členů představenstva a o odvolání a volbě členů dozorčí rady. Oproti tomu nevyslovil neplatnost usnesení mimořádné valné hromady přijatých k bodům 1 a 2 programu, tj. usnášeníschopnost mimořádné valné hromady, schválení jednacího a hlasovacího řádu této valné hromady, volba předsedy, zapisovatele, dvou ověřovatelů zápisu a osob pověřených sčítáním hlasů na této valné hromadě. Ve zbývající části odstavce I. výroku, tj. pokud byl zamítnut návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady přijatého k bodu 7 programu a o změně stanov společnosti, vrchní soud usnesení krajského soudu potvrdil. Dále pak rozhodl o náhradě nákladů řízení účastníků a státu. Odvolací soud dospěl k závěru, že Statutární město Zlín a Jižní vodárenská, a.s. včetně České spořitelny, a.s. měly ve smyslu ustanovení § 183b odst. 1 ObchZ učinit nabídku převzetí všem majitelům akcií společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s., protože k ovládnutí společnosti došlo jednáním ve shodě a do splnění této povinnosti byly uvedené společnosti vyloučeny z možnosti vykonávat akcionářská práva (hlasovat) na valných hromadách společnosti. Odvolací soud proto vyslovil

neplatnost usnesení přijatých pod body 3, 4 a 5 programu, aniž se zabýval dalšími porušeními zákona při přijímání těchto usnesení, u ostatních bodů programu neplatnost usnesení nevyslovil, neboť usnesení nemohlo mít a nemělo závažné právní následky a potvrdil usnesení krajského soudu ve vztahu k bodu 7 programu týkajícího se změny stanov, neboť k přijetí takového usnesení nedošlo.

Nejvyšší soud České republiky na základě dovolání společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. rozhodl usnesením ze dne 26.5.2015, č.j. 29 Cdo 519/2013-1361 tak, že odmítl dovolání, pokud směřovalo proti druhému výroku usnesení vrchního soudu (I. výroku) a zrušil usnesení vrchního soudu s výjimkou druhého potvrzujícího výroku ve věci samé a věc v tomto rozsahu vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší soud podrobně rozebral otázku, zda vznikla povinná nabídka převzetí a došlo k zákazu výkonu hlasovacích práv na předmětné valné hromadě a uzavřel, že v projednávané věci Statutární město Zlín vlastnilo akcie společnosti představující 47,41 % podíl na základním kapitálu již před uzavřením sporných smluv. Jejich uzavřením žádný podíl na hlasovacích právech nezískalo a povinnost učinit nabídku převzetí podle § 183b odst. 1 ObchZ mu nemohla tedy vzniknout. Česká spořitelna a Jižní vodárenská se v důsledku uzavřených smluv nestaly akcionáři společnosti, ani na jejich základě neovládly akcionáře společnosti majícího rozhodný podíl na hlasovacích právech, a proto povinnost učinit nabídku převzetí nevznikla ani jim. Nejvyšší soud proto uvedl, že je pak nadbytečné posuzovat, zda lze Statutární město Zlín, Českou spořitelnu a Jižní vodárenskou považovat za osoby jednající ve shodě ve smyslu § 66b ObchZ. Pokud pak nevznikla Statutárnímu městu Zlín, České spořitelně a Jižní vodárenské povinnost učinit nabídku převzetí, nestíhá akcionáře ani zákaz výkonu hlasovacích práv podle § 183g odst. 2 ObchZ.

Po tomto rozhodnutí Nejvyššího soudu předmětem odvolacího řízení zůstala usnesení přijatá předmětnou valnou hromadou k bodům 1 až 6 programu. Z toho pod body 1 a 2 bylo přijato usnesení o usnášeníschopnosti valné hromady, schválení jednacího a hlasovacího řádu valné hromady, volba předsedy valné hromady, zapisovatele a dvou ověřovatelů zápisu, pod bodem 3 došlo ke schválení roční účetní závěrky za rok 2001, pod bodem 4 bylo přijato usnesení o rozdělení zisku, pod bodem 5 došlo k odvolání a volbě členů představenstva a pod bodem 6 došlo k odvolání a volbě členů dozorčí rady.

Oba odvolatelé po rozhodnutí Nejvyššího soudu doplnili svá odvolání, obsáhle rekapitulovali celý vývoj ve společnosti bez ohledu na datum přezkoumávané valné hromady a především dospěli k závěru, že celý balíček smluv uzavřený mezi akcionáři a společností Česká spořitelna, a.s. představuje disimulovaný právní úkon (úkony) k zastření toho, že ve skutečnosti se jedná o prodej akcií. Tím dochází k obcházení čl. 13 stanov společnosti, který obsahuje zákaz převodu akcií na jméno bez souhlasu valné hromady. Balíček smluv je proto neplatný. Stejně tak postoupení výkonu celých akcionářských práv příkazními smlouvami a plnými mocemi zastírá pouze skutečnost, že se jedná o prodej a i tyto úkony jsou proto neplatné. Výkon hlasovacích práv na základě takových smluv je proto protiprávní.

Vrchní soud opětovně přezkoumal usnesení krajského soudu ve zbývající napadené části, přezkoumal i řízení, které vydání usnesení předcházelo, částečně zopakoval dokazování a dospěl k závěru, že odvolání jsou zčásti důvodná.

Odvolací soud částečně doplnil a zopakoval dokazování, z toho z listin, kterými provedl dokazování u jednání dne 13.9.2016, neučinil žádná skutková zjištění, neboť má za to, že nejsou podstatná pro rozhodnutí v této věci, a to s ohledem na rozsah dokazování jednak v této věci, když řízení bylo zahájeno již v roce 2002, jednak s přihlédnutím k tomu, že ve stejné době bylo projednáváno sedm podobných věcí, neboť navrhovatelé napadají usnesení všech valných hromad konaných od roku 2002 a odvolací soud přejímá jako svá skutková zjištění učiněná i v těchto věcech. Konkrétně ve dnech 13. - 15. září 2016 odvolací soud projednával odvolání navrhovatelů v sedmi obdobných věcech týkajících se neplatnosti usnesení valných hromad společnosti, a to ve věci 5 Cmo 108/2012 (valná hromada 8.6.2005), 5 Cmo 111/2012 (valná hromada 3.12.2012), 5 Cmo 106/2012 (valná hromada 2.6.2008), 5 Cmo 107/2012 (valná hromada 24.4.2003), 5 Cmo 105/2012 (valná hromada 11.12.2003) a 5 Cmo 202/2014 (valná hromada 30.4.2004).

Odvolací soud přejímá skutková zjištění krajského soudu, jak jsou obsažena v odůvodnění napadeného usnesení a na tato pro stručnost odkazuje.

U jednání dne 14.11.2016 odvolací soud zopakoval dokazování protokoly o výsledcích hlasování na hlasovacích lístcích 1 až 7 a hlasovacími lístky o hlasování s akcemi Statutárního města Zlín. Z těchto zjistil:

- Na hlasovacím lístku 1 bylo hlasováno o bodech 1 a 2 programu, tedy zahájení mimořádné valné hromady, ověření usnášedlschopnosti, schválení jednacího a hlasovacího řádu této valné hromady, volba předsedy, zapisovatele, dvou ověřovatelů zápisů této valné hromady a osob pověřených sčítáním hlasů. S akcemi Statutárního města Zlín hlasoval Zdeněk Blažek s jedním hlasem, Ing. Zdeněk Strnad s 94.343 hlasy a Mgr. Robert Pergl s 309.424 hlasy. Všichni tři hlasovali pro přijetí usnesení. Pro celkem hlasovalo 823.710 hlasů, to je 92,45 %. Po odečtení hlasů Statutárního města Zlín bylo pro 419.942 hlasů, proti bylo 29.446 hlasů. I po odečtení hlasů Statutárního města Zlín bylo usnesení přijato.
- Na hlasovacím lístku 2 bylo hlasováno k bodu 3 programu, tj. schválení roční účetní závěrky za rok 2001. Statutární město Zlín hlasovalo ve složení a s počty hlasů, jak jsou uvedeny na hlasovacím lístku 1. Po odečtení hlasů Statutárního města Zlín bylo pro přijetí usnesení 237.888 hlasů, proti bylo 46.533 hlasů, usnesení tedy bylo přijato.
- Na hlasovacím lístku 3 bylo hlasováno o bodu 4 programu, tj. o přijetí usnesení o rozdělení zisku. Statutární město Zlín hlasovalo ve složení a s počty hlasů, jak jsou uvedeny na hlasovacím lístku 1 a bylo všemi hlasy pro přijetí usnesení.

Po odečtení hlasů Statutárního města Zlín bylo pro 192.734 hlasů, proti bylo 118.736 hlasů, usnesení tedy bylo přijato.

- Na hlasovacím lístku 4 bylo hlasováno o bodu 5 programu, tj. odvolání členů představenstva pana Janečka, Studeníka a Šebíka. Statutární město Zlín hlasovalo ve složení a s počty hlasů, jak jsou uvedeny na hlasovacím lístku 1. Jedním hlasem Statutární město Zlín hlasovalo proti odvolání pana Janečka a pana Šebíka, ostatními hlasy hlasovalo pro odvolání pana Janečka, všemi hlasy pro odvolání pana Studeníka a zbývajících hlasy po odečtení jednoho pro odvolání pana Šebíka. Po odečtení hlasů Statutárního města Zlín bylo pro odvolání pana Janečka 491.105 hlasů, proti 1 hlas, pro odvolání pana Studeníka bylo 147.017 hlasů, proti bylo 344.088 hlasů, pro odvolání pana Šebíka bylo 436.806 hlasů, proti bylo 51.276 hlasů. Po odečtení hlasů Statutárního města Zlín proto pan Studeník z představenstva odvolán nebyl.
- Na hlasovacím lístku 5 bylo hlasováno o bodu 5 programu, tj. o volbě členů představenstva pana Josefa Švermy, pana Pavla Svobody a pana Martina Bernarda. Statutární město Zlín hlasovalo ve složení a s počty hlasů, jak jsou uvedeny na hlasovacím lístku 1, a všemi hlasy bylo pro volbu všech uvedených členů představenstva. Po odečtení hlasů Statutárního města Zlín bylo pro volbu pana Josefa Švermy 155.583, proti 278.204, pro volbu Pavla Svobody bylo 76.454 hlasů, proti 286.776 hlasů, pro volbu Martina Bernarda bylo 396.083 hlasů, proti bylo 34.680 hlasů. Zvoleni do představenstva proto nebyli pan Josef Šverma a pan Pavel Svoboda.
- Na hlasovacím lístku 6 bylo hlasováno o bodu 6 programu, tj. odvolání členů dozorčí rady pana Jiřího Sýkory, Juraje Suroviče, Františka Hubáčka a Zdeňka Blanaře. Statutární město Zlín hlasovalo s počty hlasů a ve složení, jak je uvedeno na hlasovacím lístku 1. Všemi hlasy pak bylo proti odvolání uvedených členů dozorčí rady. Po odečtení hlasů Statutárního města Zlín bylo pro odvolání pana Jiřího Sýkory 152.572 hlasů, proti bylo 556.340 hlasů. Pro odvolání pana Juraje Suroviče bylo 451.177 hlasů, proti bylo 39.928 hlasů. Pro odvolání pana Františka Hubáčka bylo 56.979 hlasů, proti 434.125 hlasů. Pro odvolání pana Zdeňka Blanaře bylo 61.062 hlasů, proti 430.042 hlasů. Z uvedeného vyplývá, že pan Jiří Sýkora a pan Juraj Surovič i po odečtení hlasů Statutárního města Zlín byli odvoláni z funkcí, oproti tomu pan František Hubáček a Zdeněk Blanař nebyli z funkce odvoláni.
- Na hlasovacím lístku 7 bylo hlasováno o bodu 6 programu, tj. o volbě člena dozorčí rady pana Cívely. Statutární město Zlín hlasovalo ve složení a s počty hlasů, jak jsou uvedeny na hlasovacím lístku 1. Všemi hlasy bylo pro volbu pana Cívely za člena dozorčí rady. Po odečtení hlasů Statutárního města Zlín bylo pro volbu pana Cívely 465.428 hlasů, proti bylo 1.984 hlasů, tedy pan Cívela byl zvolen členem dozorčí rady.

Souhrnně je třeba uvést, že při odčítání hlasů Statutárního města Zlín nebylo přihlédnuto k jednomu hlasu, se kterým hlasovalo přímo Statutární město Zlín.

Odvolací soud pro přehlednost stručně rekapituluje:

Ministerstvo pro správu národního majetku a jeho privatizaci České republiky schválilo 23.8.1993 privatizační projekt č. 25.665 na část majetku státního podniku Jihomoravské Vodovody a kanalizace Brno, jak byl zpracován a předložen Městským úřadem ve Zlíně. V privatizačním projektu byly stanovené různé podmínky převodu majetku na akciovou společnost, mimo jiné regulace prodeje akcií ve vlastnictví obcí. Na budoucí akcionáře pak byly bezúplatně akcie převedeny, nejvíce akcií získalo město Zlín, dalším největším akcionářem se stalo město Otrokovice. Společnost Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. vznikla zápisem do obchodního rejstříku 1.12.1993. Ve stanovách této společnosti, konkrétně v § 13 byla zakotvena omezená převoditelnost akcií, a to tak, že akcie na jméno jsou převoditelné se souhlasem představenstva společnosti. V § 14 pak byla zakotvena existence akcií se zvláštními právy spojená s výkonem hlasovacího práva tak, že držitelem jedné akcie se zvláštními právy spojenými s výkonem hlasovacího práva je Fond národního majetku České republiky. Podle privatizačního projektu byl provozní a ostatní infrastrukturní majetek (mimo individuálního infrastrukturního majetku převedeného bezúplatně na osm obcí okresu Zlín) převeden na smíšenou akciovou společnost. 14.6.2001 bylo schváleno výběrové řízení na strategického partnera společnosti, nato 8.10.2001 bylo vyhlášeno výběrové řízení, z něhož jako vítěz vyšla společnost Jižní vodárenská, a.s. (do výběrového řízení se přihlásila i Česká spořitelna, a.s.). Valná hromada společnosti však dne 17.4.2002 neschválila vstup strategického partnera do společnosti, který měl být uskutečněn podle usnesení zastupitelstva města Zlín ze dne 4.4.2002 prostřednictvím smluv o prodeji části podniku a o nájmu a provozování vodárenské infrastruktury. Již 4.4.2002 zastupitelstvo města Zlína schválilo postup pro případ neschválení vstupu strategického partnera na valné hromadě dne 17.4.2002 formou uzavření smluv, a to prodeje 488.377 kusů akcií, z toho 39.779 kusů akcií na majitele Stredoeuropskému makléřskému domu OCP Bratislava, 139.424 kusů a 309.424 kusů akcií na jméno České spořitelně, a.s. Praha. Dne 26.4.2002 pak byl uzavřen tzv. balík smluv mezi Statutárním městem Zlín, a.s. jako největším akcionářem společnosti a Českou spořitelnou, a.s. a došlo i k převodu akcií na majitele na Stredoeuropský makléřský dom OCP Bratislava. Česká spořitelna, a.s. obdobným balíkem smluv jako byly smlouvy z 26.4.2002, 16.7.2002 zčásti (do výše 39,2 % hlasovacích práv) postoupila hlasovací práva Jižní vodárenské, a.s. Obdobné smlouvy pak Česká spořitelna, a.s. uzavírala s dalšími obcemi, tj. dalšími akcionáři společnosti. Na předmětné valné hromadě za Statutární město Zlín Ing. Zdeněk Blažek zastupoval Statutární město Zlín s jedním hlasem (1 akcií) na základě plné moci ze dne 23.7.2002, Mgr. Robert Pergl s 309.424 hlasy (309.424 akcií) na základě podzmocnění ze dne 23.7.2002 uděleného mu společností Jižní vodárenská, a.s., která byla k zastupování na předmětné valné hromadě zmocněna na téže listině stejného dne Statutárním městem Zlín včetně oprávnění k podzmocnění další osoby a konečně Ing. Zdeněk Strnad s 94.343 hlasy (94.343 akcií) na základě podzmocnění ze dne 23.7.2002 uděleného mu Jižní

vodárenskou, a.s., která byla k zastupování na valné hromadě zmocněna na téže listině téhož dne Statutárním městem Zlín včetně oprávnění k podzmocnění.

Je třeba zdůraznit, že v řadě těchto případů včetně této věci rozhodoval Nejvyšší soud České republiky. Ten se vyjádřil k otázce platnosti plných mocí a zmocnění a podzmocnění na valné hromadě ve svém usnesení z 25.6.2009, č.j. 29 Cdo 5297/2008. V této věci se Nejvyšší soud vyjádřil obdobně jako v jiných věcech svým rozhodnutím ze dne 26.5.2015, č.j. 29 Cdo 519/2013-1361 k otázce vzniku povinné nabídky převzetí. V dalších věcech např. v usnesení z 26.5.2015, č.j. 29 Cdo 943/2013-937 se Nejvyšší soud vyjádřil k závěru odvolacího soudu, podle kterého je dalším důvodem neplatnosti napadených usnesení valné hromady obcházení čl. 13 stanov společnosti upravujícího omezenou převoditelnost akcií na jméno. Nejvyšší soud uzavřel, že z rozhodnutí odvolacího soudu není zjevné, na základě jakých úvah dospěl k závěru o obcházení stanov společnosti, jak a na základě jakých zákonných ustanovení se tyto úvahy promítají do učiněných právních úkonů (uzavřených smluv, udělených plných mocí, hlasování na valné hromadě) a proč jsou důvodem pro vyslovení neplatnosti napadených usnesení valné hromady. Závěr odvolacího soudu je podle Nejvyššího soudu v tomto směru přinejmenším předčasný. K otázce zastoupení obcí a platnosti plných mocí udělených k zastupování na valné hromadě se Nejvyšší soud vyjádřil také ve svém rozhodnutí z 22.9.2015, sp.zn. 29 Cdo 2133/2013. Odvolací soud pro stručnost svého odůvodnění na závěry Nejvyššího soudu v těchto rozhodnutích, která jsou účastníkům usnesení známa, plně odkazuje.

S ohledem na datum zahájení řízení v této věci odvolací soud v řízení postupoval podle procesních i hmotněprávních předpisů platných a účinných ke dni zahájení řízení, ke dni konání valné hromady a ke dni přijetí jednotlivých právních úkonů, kromě toho však vzal v úvahu ust. § 3030 nového občanského zákoníku, podle kterého i na práva a povinnosti, která se posuzují podle dosavadních právních předpisů, se použijí ustanovení části první hlavy I.

Podle ustanovení § 6 platného občanského zákoníku každý má povinnost jednat v právním styku poctivě.

Nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého nebo protiprávního činu. Nikdo nesmí těžit ani z protiprávního stavu, který vyvolal nebo nad kterým má kontrolu.

Podle ust. 8 tohoto zákona zjevné zneužití práva nepožívá právní ochrany.

Podle ust. § 13 odst. 1 a 2 stanov společnosti akcie na jméno, jakož i práva samostatně převoditelná spojená s těmito akciemi jsou převoditelné pouze se souhlasem valné hromady společnosti. Valná hromada společnosti je povinna odmítnout souhlas s převodem akcií na jméno v případě, kdy nepůjde o převod mezi obcemi, které jsou stávajícími akcionáři společnosti a držiteli akcií na jméno.

Podle ust. § 131 odst. 1 věty první ObchZ každý společník, jednatel, likvidátor, správce konkursní podstaty, vyrovnací správce nebo člen dozorčí rady se může domáhat, aby soud vyslovil neplatnost usnesení valné hromady, pokud je v rozporu s právními předpisy, společenskou smlouvou, zakladatelskou listinou nebo stanovami.

Z důkazů provedených v řízení za téměř 15 let a z důkazů provedených v souvisejících řízeních vyplynul jednoznačný záměr největšího akcionáře společnosti tedy Statutárního města Zlín umožnit společnosti Jižní vodárenská, a.s. vstup do společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. v podstatě za jakoukoliv cenu. Nejprve se jednalo o vstup Jižní vodárenské, a.s. do společnosti jako strategického partnera. Nejednalo se přitom o akcionáře společnosti, takže valná hromada nemohla udělit souhlas s převodem akcií na tuto osobu. Ještě před zamítnutím vstupu Jižní vodárenské, a.s. do společnosti jako strategického partnera byl vypracován postup, jak původní záměr realizovat a obejít tak omezení převoditelnosti akcií. Na základě toho byl zpracován zmiňovaný balíček smluv, tj. především smlouva o smlouvě budoucí o prodeji akcií s omezenou převoditelností, a to za úplaty dosahující ceny, za kterou akcie měly být převedeny, byť bylo zřejmé, že k naplnění smlouvy o převodu akcií nedojde (vzhledem k privatizovanému majetku a účasti státu ve společnosti nebylo možné očekávat v tomto směru podstatnou změnu), tím bylo třetí osobě umožněno vykonávat vliv ve společnosti ve svůj prospěch a naplnit původní záměr, tj. dosažení provozního modelu (a poté zrušení celého komplexu smluv z roku 2002 bez realizace koupě akcií), to vše bez zatížení se vlastnictvím infrastruktury, která zůstala k tíži obcí. Smyslem celého procesu akcionáře (Statutární město Zlín) bylo umožnit třetí osobě získat většinu ve společnosti a poté dosáhnout přijetí navrženého provozního modelu, ale také získat cenu odpovídající prodeji akcií, které byly nepřevoditelné. Statutární město Zlín prodalo akcie, na které se omezení převoditelnosti nevztahovalo, ve stejné době obchodníku s cennými papíry, který je poté převedl rovněž na Jižní vodárenskou, a.s.

Takové jednání Statutárního města Zlín bylo v přímém rozporu se stanovami společnosti s privatizačním projektem a zájmem akciové společnosti i obcí, které následovaly vzor majoritního akcionáře a poté neměly možnost podílet se na zisku, neměly možnost získat dotace slibované na počátku celého procesu a zůstaly jim jen výdaje související s údržbou infrastruktury.

Na předmětné valné hromadě až na jednu akcii hlasovaly osoby s akciemi Statutárního města Zlín, které tuto možnost získaly sice na základě plných mocí udělených jim akcionářem, který však postupoval striktně vázán uzavřenými smlouvami z dubna 2002, kterými byly porušeny stanovy společnosti, potažmo zákon, neboť součástí převodu majetku státu na obce byla podmínka omezení převodu tohoto majetku a úplný zákaz jeho převodu mimo obce, na které majetek státu přešel.

Z uvedeného vyplývá, že na dané valné hromadě za Statutární město Zlín až na jednu akcii (tj. 1 hlas) hlasovaly se zbývajícimi akciemi Statutárního města Zlín osoby, které toto oprávnění získaly na základě postupu, který je v rozporu se stanovami a zákonem. K hlasu Statutárního města Zlín proto odvolací soud až na zmíněný 1 hlas nepřihlížel (§ 131 odst. 1 ObchZ, § 6 a § 8 platného občanského zákoníku).

Po zopakovaném dokazování bylo zjištěno, že i po odečtení hlasů Statutárního města Zlín byla některá usnesení napadená návrhem na jejich neplatnost přesto přijata.

V rozporu se zákonem a judikaturou Nejvyššího soudu (§ 178 odst. 1 ObchZ, 29 Cdo 1326/2009) valná hromada schválila rozdělení části zisku na tantiémy, ačkoliv akcionářům nepřiznala dividendy. Usnesení valné hromady je proto z tohoto důvodu neplatné (bod 4 programu). Odvolací soud proto v této části změnil usnesení krajského soudu a vyslovil neplatnost usnesení valné hromady.

I po odečtení hlasů Statutárního města Zlín byla přijata usnesení k bodům 1 až 3 programu, tj. usnesení o usnášeníschopnosti valné hromady, schválení jednacího a hlasovacího řádu valné hromady, volba předsedy valné hromady, zapisovatele a dvou ověřovatelů zápisů valné hromady, stejně jako usnesení o schválení roční účetní závěrky za rok 2001. V tomto rozsahu proto odvolací soud usnesení krajského soudu podle ust. § 219 o.s.ř. jako věcně správné potvrdil, byť z jiných než krajským soudem uváděných důvodů.

Pokud se týká usnesení přijatých k bodům 5 a 6 programu, odvolací soud změnil zčásti usnesení krajského soudu a vyslovil neplatnost části přijatých usnesení, protože po odečtení hlasů Statutárního města Zlín (kromě jednoho) nebyl platně odvolán z funkce člena představenstva pan Studeník, za členy představenstva nebyli platně zvoleni Josef Šverma a Pavel Svoboda a z dozorčí rady nebyl platně odvolán Zdeněk Blanař.

Ve zbývajícím rozsahu odvolací soud usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na vyslovení neplatnosti zbývajících částí napadených usnesení potvrdil.

O náhradě nákladů řízení před soudy všech stupňů odvolací soud rozhodl podle ust. § 224 odst. 2, § 142 odst. 2 o.s.ř., jak je ve výroku usnesení uvedeno, protože předmětem řízení byla usnesení přijatá k sedmi bodům programu, navrhovatelé však byli úspěšní zhruba z jedné poloviny, stejně jako společnost Vodovody a kanalizace Zlín, a.s.

O náhradě nákladů řízení vzniklých státu odvolací soud rozhodl podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **je** dovolání přípustné do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, **pouze pokud** na základě podaného dovolání dospěje dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 237 a § 239 o.s.ř.).

Olomouc 22.11.2016

Za správnost vyhotovení:
Petra Šlajsová

JUDr. Alena Ježíková v.r.
předsedkyně senátu